

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF CONGRESS CENTRES

Το Κράτος σε ρόλο επενδυτή

Γράφει η **Barbara Maple**
Πρόεδρος του International Association of Congress Centres (AIPC), Πρόεδρος του Joint Meetings Industry Council (JMIC), Πρόεδρος του World Council for Venue Management (WCVM), Γεν. Διευθ. του Vancouver Convention & Exhibition Centre

Σε ολόκληρο τον κόσμο τα συνεδριακά κέντρα αποτελούν κατά κύριο λόγο κρατική ιδιοκτησία.

της επένδυσης σε συνεδριακές εγκαταστάσεις όσο και τα συνεχή λειτουργικά έξοδα του κέντρου. Το κράτος είναι στην ουσία ο μοναδικός φορέας που είναι σε θέση να καταφέρει κάτι τέτοιο, κι αυτό λόγω της φορολογίας που επιβάλλει επί των κερδών της συνεδριακής βιομηχανίας. Είτε πρόκειται για ειδική φορολογία, όπως στην περίπτωση των ξενοδοχειακών φόρων που επιβάλλονται σε πολλά σημεία του κόσμου, είτε για γενικούς φόρους, όπως ο φόρος εισοδήματος, **μόνο το κράτος είναι στην πραγματικότητα σε θέση να τους εισπράξει.**

Είναι πολλοί οι λόγοι για τους οποίους το κράτος πρέπει να αποτελεί **σταθερό επενδυτή στη συνεδριακή βιομηχανία.** Κατά πρώτον, ο χρόνος που μεσολαβεί μέχρι την πολυπόθητη απόδοση επενδεδυμένων κεφαλαίων στην αγορά των συνεδρίων είναι τέτοιος που απαιτείται τεράστια υπομονή εκ μέρους του επενδυτή. Αν οκεφτεί κανείς ότι μια επένδυση που γίνεται σήμερα στη συνεδριακή βιομηχανία **δεν προβλέπεται να αποφέρει κέρδη για τα επόμενα επτά με οκτώ χρόνια,** είναι εύλογο ότι λίγες ιδιωτικές επιχειρήσεις μπορούν να περιμένουν τόσο πολύ μέχρι την απόδοση των κεφαλαίων τους. Κατά δεύτερον, κάποια από τα οφέλη που προκύπτουν τελικά από τις επενδύσεις σε συνεδριακά κέντρα δεν έχουν άμεσο αντίκτυπο στην οικονομική ζωή της τοπικής κοινωνίας, ωστόσο έχουν

ση του κράτους να πραγματοποιεί τέτοιου είδους επενδύσεις, τι πρέπει να κάνουμε ώστε να αλλάξει η πολιτική του κράτους σε αυτόν τον τομέα προς όφελος όλων;

Μία απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι ότι **πρέπει συνεχώς να υπενθυμίζουμε** στους εκπροσώπους του κράτους **τα οφέλη που αποφέρει η συνεδριακή βιομηχανία** και τους λόγους για τους οποίους χρειάζονται τις κρατικές επενδύσεις. Και πάλι, πρέπει να προσέξουμε το εξής: οι έννοιες αυτές μπορεί να έχουν γίνει σαφείς στους αρχικούς επενδυτές ενός κέντρου, ωστόσο στον πολιτικό χώρο είναι συχνό το φαινόμενο της αλλαγής σκυτάλης στην εξουσία, γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να υπενθυμίζουμε συνεχώς στους νέους πολιτικούς ηγέτες και κυβερνητικούς φορείς το πώς λειτουργεί η συγκεκριμένη «εξίσωση» στη συνεδριακή βιομηχανία.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να έχουμε συνεχώς υπόψη ότι όταν μιλάμε για οικονομικά οφέλη δεν εννοούμε μόνο τα δημοσιονομικά έσοδα. Εννοούμε, επίσης, την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της τοπικής κοινότητας, δεδομένου του ρόλου που διαδραματίζει ένα κέντρο και τα event που φιλοξενεί στη βελτίωση τόσο διαφορετικών εκφάνσεων της κοινωνικής και επαγγελματικής ζωής της κοινότητας.

Τέλος, το κράτος πρέπει να συνειδητοποιήσει τον

Ωστόσο, ολόένα και συχνότερα το κράτος αποδεικνύεται σταθμός παράγοντας στη συνεδριακή βιομηχανία, με την έννοια ότι πολλές φορές δεν συνειδητοποιεί ακριβώς για ποιο λόγο δραστηριοποιείται στον τομέα αυτόν, ποιες θα έπρεπε να είναι οι προσδοκίες του και γιατί δεν μπορεί κάποιος άλλος φορέας - κατά προτίμηση από τον ιδιωτικό τομέα - να «απαλλάξει» το κράτος από τον ρόλο αυτόν. Γιατί, όμως, συμβαίνει αυτό; Γιατί το κράτος καταλήγει σε αυτό το αδιέξοδο και τι πρέπει να κάνει για να διαχειριστεί καλύτερα τη δημόσια περιουσία;

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι σχετικά εύκολη: το κράτος βρίσκεται σε αυτή τη θέση γιατί ενώ **θέλει να καρπωθεί τα οικονομικά οφέλη** που φέρνει ένα συνεδριακό κέντρο, η γενικότερη οικονομική κατάσταση της βιομηχανίας είναι τέτοια που δεν εθαρρύνει κανέναν άλλο επενδυτή να δραστηριοποιηθεί στον τομέα αυτό. Ένα συνεδριακό κέντρο είναι στην ουσία «loss leader» ή «προϊόν προσέλακσης» - για να χρησιμοποιήσουμε έναν όρο του μάρκετινγκ: οδηγεί δηλαδή στην απόλυτα χρημάτων, με την έννοια ότι **η διαχείρισή του αυτή καθαυτή τις περισσότερες φορές δεν είναι επικερδής**, ωστόσο η ύπαρξή του σε έναν τόπο φέρνει πολλά άλλα οικονομικά και όχι μόνο οφέλη που γίνονται εμφανή σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής της τοπικής κοινότητας. Το ερώτημα που τίθεται εδώ είναι πώς μπορεί να επιτύχει και να διατηρήσει κανείς σταθερά κάποια από αυτά τα οφέλη ώστε να αντισταθμίσει τόσο το ποσό της αρχι-

μακροπρόθεσμα οικονομική αξία. Τα οφέλη αυτά μεταφράζονται, για παράδειγμα, σε πρόσβαση και ανάπτυξη του εμπόριου, των επενδύσεων, της απασχόλησης ή ακόμα και στη βελτίωση του προφίλ της κοινότητας - συστατικά απαραίτητα για την μακροπρόθεσμα ευημερία μιας κοινότητας, παρόλο που δεν παράγουν άμεσο και αναγνωρίσιμο κέρδος.

Όπως βλέπουμε, λοιπόν, υπάρχουν πολλοί και καλοί λόγοι για τους οποίους το κράτος πρέπει να επενδύει στα συνεδριακά κέντρα και να υποστηρίζει τη συνεδριακή και εκθεσιακή βιομηχανία σε βάθος χρόνου. Ωστόσο, όσο περνούν τα χρόνια, η λογική αυτή συχνά «ξεθωριάζεται» στο μυαλό των πολιτικών, έως ότου το μόνο που απομένει είναι ο ετήσιος «μπελάς» του να πρέπει να αντεπεξέλθουν στις ανάγκες χρηματοδότησης ή δανειοδότησης για τις λειτουργικές ανάγκες και την κάλυψη των εξόδων συντήρησης των κέντρων.

Εμείς, λοιπόν, ως επαγγελματίες του χώρου που το μέλλον τους εξαρτάται από την σταθερή ή μη βούλη-

μεγάλο ανταγωνισμό που υπάρχει σε αυτή τη βιο-

μηχανία - και αυτό σημαίνει ότι απαιτούνται συγκεκριμένες επενδύσεις ώστε ο κάθε προσομοιωτής να διατηρήσει την ανταγωνιστικότητά του. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, πολλές νέες και αναβαθμισμένες εγκαταστάσεις έρχονται στο προσκήνιο - γεγονός που συνεπάγεται ακόμα πιο έντονο ανταγωνισμό. Υπό αυτές τις συνθήκες, μόνο όσοι μπορούν να προσφέρουν ανώτερο επίπεδο υπηρεσιών και εγκαταστάσεων θα επιβιώσουν και θα επιτύχουν το πολυπόθητο κέρδος και τα παράπλευρα οφέλη.

Καλώς ή κακώς, το κράτος αποτελεί το μόνιμο «business partner» μας στη συνεδριακή βιομηχανία. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να προσπαθήσουμε να κερδίσουμε την κατανοήση και τη στήριξη του ώστε να εξασφαλίσουμε τις συνεχείς κρατικές επενδύσεις που απαιτούνται. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα συνεχίσουν τα κέντρα να αποφέρουν τόσο τα άμεσα όσο και τα έμμεσα οικονομικά οφέλη που προσδοκά η τοπική κοινότητα.

Governments: Willing Partners or Uncertain Investors
by Barbara Maple

Throughout the world, congress centres are typically owned by governments. Yet increasingly, they often appear to be unsure of why they're in this business, what their expectations should be and why someone else - preferably in the private sector - can't take over their role. While governments want the economic benefits a centre brings, industry economists don't encourage any other investor to get involved in this area. Convention centres aren't usually profitable, however they generate lots of other economic and non-economic benefits that are dispersed widely throughout the local economy. The problem is how to capture some of these benefits to pay for both the initial investment in facilities and ongoing operating costs.

Governments are typically the only group that can do this - through their ability to tax the benefits that arise. Furthermore, the time until the return on investment is such that patient investment is required and few private businesses can wait that long. Some of the benefits that are created don't have immediate financial impact, even though they are of long-term economic importance. As people whose business future depends on government's ongoing willingness to make this kind of investment, we need to be continually reminding our government representatives of the kinds of benefits the Meetings Industry creates and why industry economists require government investment. We need to make sure they understand this is a highly competitive business - and that means ongoing investment is required in order to be able to continue to compete with other destinations.